

indeholde de Bestemmelser, som der er Træng til at faa indførte paa dette Omraade, og jeg vil derfor først bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak, fordi han har taget Sagen op. Dette Forslag, der er fremsat af Ministeren, er imidlertid efter min Mening ikke saa hensigtsmæssigt affattet som det private Forslag, der var fremme tidligere. Dette private Forslag havde nemlig mellem de Behandlinger, det undergik i Folketinget, været Genstand for Forhandling i Ingeniørforeningen, og nogle af de Ingeniører, som have haft mest med disse Arbejder at gøre, havde faaet enkelte Ændringer indførte, saaledes at den nævnte Forening derefter udtalte sin fulde Tilslutning dertil. Ved den Omarbejdelse, Lovforslaget er undergaaet i Ministeriet, er der imidlertid gledet forskellige Bestemmelser ud, som vi, der skulle arbejde med denne Lov, i høj Grad ville komme til at savne. De allerfleste Bestemmelser i Lovforslaget ere jo omtrent ordrette Gengivelser af det private Forslag, og dem skal jeg derfor ikke komme ind paa at omtale, men jeg skal navnlig henlede Opmærksomheden paa det, som mangler i det foreliggende Forslag.

I § 54 mangler et Stykke, som fandtes i § 6 i det private Lovforslag. § 54 bestemmer, at naar Landvæsenskommissionen finder, at det tilsigtede Arbejde bør nyde Fremme, skal der gaas frem efter visse i Paragraffen nærmere givne Regler, og i det Stykke af § 6 i det tidligere Lovforslag, som nu er udeladt, bestemtes, at Landvæsenskommissionen, naar den godkendte et Anlæg af større Dimensioner, omfattende et stort Terrain, hele det Terrain, som passende kan drages ind til det paagældende Vandafledningsanlæg, kunde bestemme, at man kunde nøjes med at udføre Arbejdet delvis, saafremt økonomiske Grunde talte derfor. Denne Bestemmelse har sin store Betydning, hvor der er Tale om kostbare Kloakeringsarbejder, og den bør derfor ikke savnes, thi ellers kan mulig en saadan omfattende Plan ikke gennemføres. Det er jo den sidste Ende af en saadan Kloakering, der er den kostbareste, og naar Forholdene tillade, at man indtil videre kan føre Anlægget i aabent Løb, bør man ogsaa ved Forretningen kunne slaa dette fast, at midlertidig føres det i aabent Løb, men at Sagen, naar Landvæsenskommissionen bestemmer det, senere kan tages op paa ny, og saa skulle de, der have bidraget til det

første Anlæg, være pligtige til at bidrage til Forlængelsen af Løbet.

I § 54, 5te Stykke, bestemmes, at naar de Arbejder, der ere vedtagne, skulle udføres, kunne de udføres enten af Rekvirenten eller af en anden af Parthaverne, men der er ikke givet nogen Ret til at forlange Sikkerhed for, at den, der skal udføre det, er i Stand til at faa sine udlagte Penge igen, og det kan, saa snart der er Tale om Kloakeringsarbejder, dreje sig om ret betydelige Midler. I det private Forslag var der en Bestemmelse, som sagde, at der, om det forlangtes, skulde af de øvrige Parthavere stilles Sikkerhed til den, der skulde udføre Arbejdet. — Der var ogsaa en Bestemmelse, som gav ham Ret til at overdrage Arbejdet til Kommunen, saafremt denne vilde paatage sig det, og det former sig i det praktiske Liv ofte saaledes, at ingen af Parthaverne ønsker at have Besværet med at udføre Anlægget, men ønsker at overdrage det til Kommunen, som ogsaa er bedst i Stand dertil.

I § 55 i Lovforslaget er der ganske vist en Bestemmelse om, hvorledes Kommunen skal faa sine udlagte Penge i det Tilfælde, at den har foranlediget det hele Anlæg udført, men den Sikkerhed, som gives Kommunen der, er af langt ringere Beskaffenhed end den, der var tilsigtet i det private Lovforslag, og en langt ringere Sikkerhed end den, der gives Købstadkommuner og Københavns Kommune under lignende Forhold. De have nemlig i Henhold til Loven af 1857 *fortrinsvis* Udpantningsret som for kommunale Skatter, medens der her kun er givet Kommunerne Udpantningsret, og denne Sikkerhed er ofte meget ringe, nemlig naar Ejendomsbesidderne saa godt som intet eje af deres Ejendom.

I § 55, sidste Stykke, staar, at den, hvem Arbejdet er overdraget, skal have Lov til at udføre Arbejdet paa anden Mands Grund. Det er en Mangel, at der ikke er taget Forbehold overfor de offentlige Veje. Man kan ikke forsvare fra Kommunens Side at lade Privatmænd arbejde paa offentlige Veje og anlægge Kloaker der. Ikke alene kunne Vejene blive efterladte i meget daarlig Tilstand, men de Arbejder, der skulle foretages, kunne komme i Kollision med andre Rørledninger, som findes i Vejene, Gas- og Vandledninger, og derfor bør Kommunen altid kunne kræve selv at udføre Arbejdet paa de offentlige Veje.